

ת"פ 38315/08/19 - מדינת ישראל תביעות פלילי - תל אביב- יפו נגד יוסי זכות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 בדצמבר 2022

ת"פ 38315-08-19 מדינת ישראל נ' זכות

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה:
(המבקשת)
נגד
מדינת ישראל תביעות פלילי - תל אביב- יפו
יוסי זכות
הנאשם:
(המשיב)
ע"י ב"כ עו"ד יוסי סקה ועו"ד יוסי בכר

החלטה

לפניי בקשה של המאשימה, אשר הגישה ביום 04.12.22 ועניינה תיקון כתב האישום לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), על דרך הוספת ארבעה עדי תביעה; (1) אילן טויטו - ערך מזכר מיום 21.08.19, (2) דנית אבוקרט - צריבת תמונות זירה לדיסק (מתוך דוח המז"פ), (3) יהודה גרינברג - דוח ביקור בזירה זיט מיום 07.07.19, (4) שלומי ענבה - דוח פעולה מיום 16.08.19, כאשר במהלך הדיון ויתרה המדינה על הוספת עדת תביעה ששמה מוספר בספרה '2', כך שבסופו של דבר עמדה על בקשתה להוסיף את שלושת עדי התביעה הנותרים, בין נימוקיה בבקשה, חומר החקירה מצוי בידי ההגנה.

ההגנה בתגובה ארוכה ומפורטת כבר מאותו היום, התנגדה לאמור, כאשר ציינה את גלגוליו של תיק זה, את העובדה כי התיק נקבע לשמיעת הוכחות ליום 6.12.22, והייתה בידי התביעה תקופה ארוכה והזדמנויות רבות על מנת לתקן את כתב האישום אך לא עשתה כן, כך בדיוני מוקד, כך בפני המותב ששמע בקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, אז אף הגדילה לעשות, כאשר הצהירה המדינה שאין בידה חומר חקירה נוסף. עוד הדגישה ההגנה כי לא מצוי בידה חומר חקירה בנוגע לעד יהודה גרינברג.

בתחילת שמיעת דיון ההוכחות, שבו הצדדים והשלימו טענותיהם, כאשר המדינה הסכימה לכך שהבקשה הוגשה באיחור ולפני תחילת שמיעת ההוכחות ואולם הדגישה כי כלל חומר החקירה מצוי בפני ההגנה ואין בבקשה על מנת להפתיע אותה. עוד הפנתה למסמך הכולל ארבעה עמודים וכתרתה 'רשימת חומרי חקירה בתיק מספר פל"א 307535/19', כאשר רשימה זו הועברה אף היא לידי ההגנה במסגרת הבקשה לקבלת חומרי חקירה, ועל כן כאשר הצהירה את שהצהירה שאין בידה חומרי חקירה נוספים, אכן כך היה.

ההגנה מצידה שבה וחזרה על תגובתה בכתב, הדגישה את התנהלותה ה'שערורייתית', כך לטעמה, של המדינה, הציגה לבית המשפט שתי רשימות חומרי חקירה שהוגשו לה ובהן לא בא שמעו של עד תביעה 3 כאשר היא מסכימה, כי חומרי החקירה של עדי תביעה 1 ו-4 נמצאים בין חומר החקירה שהועבר לידיה מבעוד מועד. עוד צוין באותה תגובה שלא ייתכן שיום קודם שמיעת הראיות בתיק שמגלם אירוע משנת 2019, יועבר חומר חקירה לעיון ההגנה ויש בכך על מנת לפגוע פגיעה אנושה בהגנת הנאשם.

לעניין אותה 'רשימת חומרי החקירה' שהועברה בנוסף על שתי הרשימות שהיו בפניה, ציינה ההגנה שאכן זו הועברה, אולם לא מדובר ברשימת חומרי חקירה לפי הפסיקה. מכל האמור, ומן הפסיקה שהפנתה לבסס את התנגדותה, מבקשת שלא להיעתר לבקשת המדינה.

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית לעניין תיקון כתב אישום, מצויה בסעיף 92(א) לחסד"פ, זה לשונו:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול".

מכאן שבכל עת שלאחר תחילת המשפט, דהיינו, לאחר מתן מענה לכתב האישום, בית משפט רשאי להיעתר לבקשת בעל דין לתקן את כתב האישום, אלא שיש לעשות כך לאור התנאי הקבוע בחוק ולאור תיבוחן הבקשה וההיעתרות לה והוא שלנאשם ניתנה **"הזדמנות סבירה להתגונן"**.

אותה **"הזדמנות סבירה"** התפרשה בפסיקה ככזו הכוללת שני יסודות; **יסוד טכני** - האפשרות לחקור עדים (גם אם

מדובר בחקירה מחדש) וכן האפשרות להביא עדים נוספים שנצרכים לאחר ביצוע התיקון. **יסוד מהותי** - האפשרות לנהל קו הגנה יעיל שיוכל להתמודד עם התיקון שנעשה, זאת בהנחה שקו ההגנה או שהמענה לכתב האישום לא הותיר את הנאשם חשוף ומכאן מושפע לרעה מהתיקון (ע"פ 63/79 **עוזר נ' מדינת ישראל**). אין ספק שלשלב שבו מתבקשת הבקשה ישנה חשיבות ישירה ליכולתו של הנאשם להתגונן התגוננות סבירה (ע"פ 5019/09 **חליוה נ' מדינת ישראל**).

יודגש, שניתן לתקן את כתב האישום גם לאחר שהחלו להישמע עדי התביעה, כך אף בעת שההגנה מנהלת את פרשתה ואף כאשר אך פסע קודם מתן הכרעת הדין, אלא שהשאלה, אם לאשר את התיקון המבוקש, נותרת בעינה כל העת והיא האם לנאשם ישנה וקיימת הזדמנות סבירה להתגונן.

עוד אפנה לת"פ 28759-05-15 **מדינת ישראל נ' ערן מלכה**, שם נרשם על-ידי בית המשפט, שאיחור בהגשת הבקשה לתיקון כתב האישום איננו מהווה עילה לדחייתה: **"אין מקום למנוע את התיקון רק בשל פרק הזמן הנוסף (שאינו משמעותי ביחס להיקף ההליך כולו) שיידרש להשלמת החקירות"** ואף אוזכרה באותה החלטה החלטה נוספת שניתנה בבית משפט העליון בע"פ 208/61 **היועץ המשפטי לממשלה נ' סקופ ש: "מקום שבית המשפט השתכנע כי הגנתו של הנאשם הייתה מתנהלת אחרת... כי אז פתוחים לפני בית המשפט סדרי הדין הפלילי הנהוגים אצלנו פתח לרווחה, לתת לנאשם את כל אותן ההזדמנויות הנאותות... לנהל את הגנתו כדבעי"**.

מכאן, שמשך הזמן שחלף והוא לבדו (בוודאי אם מדובר קודם שמיעת ההוכחות), לא ימנע תיקון כתב אישום ואפילו תיקון כתב אישום על-ידי הוספת אישומים כאשר אלו נבעו מאופי ניהול ההליך (ר' רע"פ 2363/10 **יצחק בן אברהם נ' מדינת ישראל**).

גם מקום שמדובר בהוספת עדים, כאשר חומר החקירה מצוי בתיק החקירה ואף מקום שתשובת הנאשם לכתב האישום הייתה כפירה ובכלל כך כפירה גורפת או עמומה, שאז ניתן לתקן את כתב האישום שכן, על פניו, הגנת הנאשם לא תיפגע, מהיותה חסויה למדינה.

מן הכלל אל הפרט

בענייננו, אכן ההליכים מתנהלים תקופה ארוכה של כ-3 שנים, כאשר נטענו טענות מקדמיות התקיימו מספר לא מבוטל של דיונים ואף התבקשה בקשה לקבלת חומר חקירה על ידי ההגנה (ביום 29.06.22) ובאותה הבקשה עצמה של ההגנה אף נרשם, בסעיף 25 כי מעבר לשתי רשימות שנמסרו להגנה נמסר אף מסמך נוסף אשר נקרא 'רשימת חומרי חקירה', אשר על פניו נראה (להגנה) 'כפלט משטרתי דיגיטלי', כאשר הטענה הייתה כי יש הבדל בין שתי הרשימות המוקדמות לזו האחרונה, עניין זה, כך נראה (שכן מותב זה אינו חשוף לדיון זה), בואר במסגרת הדיון שם.

דיון ההוכחות, עת הוגשה הבקשה, עדיין לא החל וכפירת הנאשם הייתה כפירה במיוחד לו ללא שחשף את קו הגנתו וכהמשך ישיר לאותה כפירה, ביקשה ההגנה שכל עדי התביעה יגיעו למתן עדות, למעט עדת תביעה (5), שהינה קטינה. עוד יש לומר כי חומר החקירה לגבי שני עדים שהמדינה מבקשת להוסיף, כבר נמסר להגנה ומצוי בידם, כך אף לדידה. ולגבי עד תביעה 3, מדובר במי ששמו נזכר במסמך שהוגש להגנה במסגרת הבקשה לקבלת חומר חקירה, שם אף צויין

מהו אופי המסמך שערך.

לפיכך ולאור החוק והפסיקה הקיימת, הרי - לעניין הוספת שני עדי התביעה 1 ו-4, שלגביהם הסכימה ההגנה כי חומרי החקירה מצויים בחומר החקירה שנמסר לה והיא מכירה אותו, אין כל מניעה להורות על הוספת עדי התביעה כאשר הכפירה של הנאשם הייתה כפירה כללית בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ואין בכך כדי לפגוע בהגנתו, ואני מורה על הוספת שני עדי תביעה אלה.

כך מצאתי להורות אף לגבי עד תביעה מס' 3, ועל אף שההגנה ציינה, שחומר החקירה איננו מצוי בידה, ואולם נוכח האמור לעיל, הרי שיכולה הייתה לצפות שאדם זה שערך מסמך כלשהו יהיה עד תביעה ואיני מתעלמת מדברי ההגנה שאותו מסמך לא הועבר לידה, אולם העובדה שההגנה ידעה על אותו מסמך או לפחות הייתה צריכה לדעת - (ראה התייחסות למסמך 'רשימת חומרי חקירה בתיק. מסמך שמסומן באות ג' בצמוד לשמו של העד), מביאה אותי לכלל מסקנה כי יש לאשר ולהוסיף אותו כעד תביעה, כאשר לא מצאתי שיש בכך כדי לפגוע בהגנת הנאשם לא מבחינה טכנית ולא מבחינה מהותית ולא מצאתי שלא תהיה הזדמנות סבירה לנאשם להתגונן וזו לא תיפגע. לכך אוסיף, כי על פי הבקשה מדובר במסמך טכני אחד, שבו תיעוד ביקור בזירה. כך שמדובר בחומר חקירה מעת גיבוש החקירה ולא בהשלמה מאוחרת.

כאן אף מצאתי להפנות לדבריו של כב' הש' עמי קובו בת"פ (מרכז) 9625-07-18 **מדינת ישראל נ' צבי סער**, שם הדגיש את הצורך לשקול שיקולים נוספים שעניינם חקר האמת ואינטרס הציבור, שהינם שיקולים משמעותיים אף הם, תוך הצורך לאזן בין כלל השיקולים. במקרה זה כבר העידו עדים מרכזיים ואף היה צורך לשקול העדתם מחדש. אף על פי כן התקבלה הבקשה תוך שצוין:

"אכן, נפל פגם בהתנהלות המאשימה בכך שמלכתחילה שמן של שתי עדות תביעה אלו נשמט מכתב האישום, וזאת בעוד שבכתב האישום בתיק המקביל הופיעו אותן עדות, והמאשימה לא שמה לב לכך. עם זאת, שוכנעתי כי מדובר בשגגה שנפלה בתום לב ולא בכוונת זדון וכי יש בתיקון כדי לקדם את האינטרס בדבר הגעה לחקר האמת.. עם זאת אין בהוספת העדות בשלב הזה כדי לשלול מהנאשם הזדמנות סבירה להתגונן".

כך אף במקרה זה.

מכל האמור, הבקשה לתיקון כתב האישום על דרך הוספת שלושה עדי תביעה (1, 3 ו-4), מתקבלת.

המזכירותתעביר ההחלטה לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בהיעדר

עמוד 4

הצדדים.